

Ⲭ ⲗⲔⲕⲏ ⲒⲦⲟⲉ ⲃⲗⲒⲟⲩⲧⲧⲱⲕⲁⲛⲏⲉ.

За г. (а, ка - ан).

Во днѣхъ ѿнѣхъ зачатъ ѣлисаветъ женѧ захарїйна, и та́шесѧ мѣсѧцъ пѧть, глаголющи: ѡ́кво та́кво мнѣ сотвори гдѣ во днѣ, въ нѧже призрѣ ѿ́ати поношенїе моѣ въ чело̀вѣцѣхъ. Въ мѣсѧцъ же шесты́и посланъ бысть ѡ́глъ гаврїилъ ѿ бга во градъ галїлейскїи, ѣмѣже ѡ́ма назарѣтъ, къ дѣѣ ѡ́врѣненнѣи мѣжеви, ѣмѣже ѡ́ма іосифъ, ѿ домѣ дѣдова: и ѡ́ма дѣѣ мрїамъ. И вшѣдъ къ нѣи ѡ́глъ рече: радѣйсѧ, блѣтнаѧ: гдѣ съ тобою: блѣвна ты въ женѧхъ. Ѿна же видѣвши смѣтисѧ ѡ́ словесѣ ѣгѡ и помыслѧше, како̀ вѣдетъ цѣлованїе сѣ. И рече ѡ́глъ ѣи: не бойсѧ, мрїамъ: ѡ́врѣла̀ во ѣси блѣтъ оѹ бга. И сѣ зачнѣши во чрѣѣ, и родиши сѧ, и наречеши ѡ́ма ѣмѣ иисъ. Сѣи вѣдетъ вѣлїи, и сѧхъ вѣшнѧгѡ наречѣтсѧ: и дѧстъ ѣмѣ гдѣ бгъ прѣтолъ дѣда ѡ́тца ѣгѡ: и воцрѣтсѧ въ домѣ іакѡвли во вѣкѣ, и црѣтѣю ѣгѡ не вѣдетъ концѧ. Рече же мрїамъ ко ѡ́глѣ: како̀ вѣдетъ сѣ, и дѣже мѣжа не знѧю; И ѡ́вѣщавъ ѡ́глъ рече ѣи: дѣхъ стѣи наидѣтъ на тѧ, и сѧла вѣшнѧгѡ ѡ́сѣнїтъ тѧ: тѣмже и раждѧемое стѣ наречѣтсѧ сѧхъ вѣи: и сѣ, ѣлисаветъ ю́жника твоѧ, и тѧ зачатъ сѧна въ старости своѣи: и сѣи мѣсѧцъ шесты́и ѣсть ѣи нарицѧемѣи неплѡды: ѡ́кво не и́знемѡжетъ оѹ бга всѧкъ глаголъ. Рече же мрїамъ: сѣ раба гдѧ: вѣди мнѣ по глаголѣ твоѣмѣ. И ѡ́нде ѿ неѧ ѡ́глъ.